

Paper Accepted*

ISSN Online 2406-0895

Уводник / Editorial

Миле Игњатовић[†],

Српске мајке из стране службе
Serbian mothers from foreign service

Академија медицинских наука Српског лекарског друштва, Београд, Србија
Academy of Medical Science of Serbian Medical Society, Belgrade, Serbia

Примљено/Received: March 1, 2018

Прихваћено/Accepted: March 5, 2018

Online First: March 13, 2018

DOI: <https://doi.org/10.2298/SARH180301022I>

* **Accepted papers** are articles in press that have gone through due peer review process and have been accepted for publication by the Editorial Board of the *Serbian Archives of Medicine*. They have not yet been copy edited and/or formatted in the publication house style, and the text may be changed before the final publication.

Although accepted papers do not yet have all the accompanying bibliographic details available, they can already be cited using the year of online publication and the DOI, as follows: the author's last name and initial of the first name, article title, journal title, online first publication month and year, and the DOI; e.g.: Petrović P, Jovanović J. The title of the article. Srp Arh Celok Lek. Online First, February 2017.

When the final article is assigned to volumes/issues of the journal, the Article in Press version will be removed and the final version will appear in the associated published volumes/issues of the journal. The date the article was made available online first will be carried over.

[†] **Correspondence to:**

Mile IGNJATOVIĆ

Serbian Archives of Medicine

1 Kraljice Natalije Street, 11000 Belgrade, Serbia

E-mail: office@srpskiarhiv.rs

Српске мајке из стране службе Serbian mothers from foreign service

Велики рат је много проучаван протеклих 100 година. Међутим, утисак је да ниједна тема није толико запостављена као улога жена у том рату. За Србију је то од посебног значаја, јер су жене имале суштински битну улогу у спасавању српске нације, не само од већег страдања већ и од биолошког нестајања. Улога српских жена је сигурно највећа, али посебно је значајна улога свих оних жена из иностранства које су дошле да помогну у спасавању српске нације. Њима морамо бити вечно захвални и не смемо их никада заборавити. Управо о њима у Србији и изван Србије говоре радови Славице Поповић-Филиповић [1–4].

Ниједан рат није нормалан, али Први светски рат је од почетка за Србију био катастрофалан. Непријатељ је био толико острашћен да је Србија морала нестати. Није било довољно Србију војнички поразити, чак згазити. С друге стране, Србија је ове ратове дочекала потпуно исцрпљена после тек завршених балканских ратова. Недостајало је све. Санитетска средства су потрошена, нова нису набављена. Највећи недостатак је био у лекарима и осталом санитетском особљу. На срећу, у Европи почетком XX века били су изузетно развијени човекољубље и милосрђе, жеља и спремност да се помогне. Тако су, као и у балканским ратовима, стране санитетске мисије дошле Србији у помоћ.

У Првом светском рату, у периоду 1914–1915. године, од страних санитетских мисија биле су четири руске мисије са 16 лекара, три грчке мисије, 14 енглеских мисија и три америчке мисије, које су имале (без руске и француске) 82 лекара и 429 болничара и другог особља [5]. Ове мисије су отварале нове болнице или ређе користиле већ постојеће са помоћним људством. После епидемије, према речима пук. др Генчића, начелника санитета у то време, „у земљи је било 90 разних болница, са преко 100 000 болесничких постеља, а само на војишту радило је, поред наших лекара, још 200 страних лекара и око 500 школованих сестара ... ми смо крајем лета 1915. били у санитетском погледу за рат спремни **боље но икада пре тога**“. У току рата отворено је 58 привремених или резервних болница са више од 50 000 кревета. Према др Недоку, цела Србија се претворила у сиромашну војну болницу [6].

Посебно место заузимају Болнице шкотских жена (*The Scottish Women's Hospitals for Foreign Service*) (слике 1 и 2), по свом значају, обиму, жртвовању, улози за време и после рата [7]. Наше мајке из иностранства нису нас заборавиле ни после рата. Пружале су помоћ и подршку још много година после рата. Поред материјалне и организационе помоћи, оне су пре-

Слика 1. Типична Болница шкотских жена.
Figure 1. A typical Scottish women hospital.

Слика 2. Снимак из ваздуха Британске опште болнице у Солуну [7].
Figure 2. Aerial view of No. 64 British General Hospital in Salonica [7].

носиле истину о Србима, који су били сатанизовани као никада раније. Од више од 600 Британки које су биле у Србији у току Првог светског рата, посебно место заузима др Елси Инглис, као оснивач и покретач ових болница. Сер Винстон Черчил (1874–1965), у то време политичар, рекао је 1918. године да ће „слава др Елси Инглис светлети у историји“. Амбасада Велике Британије у Београду названа је њеним именом 15. марта 2015, а Денис Киф (*Denis Keefe*), британски амбасадор у Београду, говор је завршио са: „Елси Инглис је била једна од првих високообразованих жена у Шкотској и пионирка медицине. Енергично се борила против предрасуда, за друштвену и политичку еманципацију жена Британије. Била је неуморна волонтерка, храбра организаторка болница жена Шкотске и посвећена хуманитарка. Елси Инглис нажалост није дочекала крај рата и дефинитивни тријумф неких својих идеја, али је направила огроман утицај на друштвена кретања у нашој земљи. У Шкотској је постала лекарка, а у Србији светица“ [8].

Заборавност и немарност Срба су познате, али Срби не заборављају своје мајке и светице. Сећају се и то обележавају на најбоље начине, почев од 1918. године, када су јој подигнути споменици у Србији, а Иван Мештровић (1883–1962) урадио њену бисту у бронзи по наруџби краља Александра (Слика 3), преко бројних спомен-плоча посвећених њој и њеном делу, све до изванредног издања Поште Србије (Слика 4) и ових радова Славице Поповић-Филиповић. После 100 година било би неумесно подизање било каквих споменика. Ово су прави начини да се освежи сећање и прикаже рад свих тих жена из иностранства које су дошле и жртвовале се за добробит српског народа. Као и све мајке, оне су нам биле већи пријатељи од нас самих.

Слика 3. Иван Мештровић: Бронзана биста Елси Инглис, 1918 (Национална галерија Шкотске).

Figure 3. Ivan Meštrović: Bronze bust of Elsie Inglis, 1918 (National Galleries of Scotland).

Слика 4. Британске хероине Првог светског рата у Србији.
Figure 4. British heroines of the First World War in Serbia.

Елси Инглис се толико сродила са Србима да је почела делити њихову злу судбину и после своје смрти. Наиме, Меморијални фонд др Елси Инглис из Лондона (формиран после њене смрти у Лондону) доделио је 1927. године значајна средства Физиолошком институту у Београду за научноистраживачки рад када је формиран виваријум, библиотека и једна

лабораторија, која је названа њеним именом. Тим поводом откривена је и спомен-плоча октобра 1929. на којој је писало: *In memoriam / Elsie Inglis / M.D. / amicae Serborum Certissimae / quae currans milites Serbos / malates et vulmeratos / obiit 26.11.1917* (У спомен др Елси Инглис, пријатељици Срба, одлучној да лечи болесне и рањене српске војнике, преминуле 26. 11. 1917) [9]. Зграда Института и спомен-плоча су нестале у бомбардовању од истог непријатеља 6. априла 1941. Слична спомен-плоча је постављена 1952. године.

Ако је тачно оно што пише на крају Меморијала Елси Инглис у Катедрали Св. Егидија (*St. Giles Cathedral*) у Единбургу – *Mors janva vitae (Death is the door of life)* – онда је Елси Инглис својим деловањем и пожртвовањем обезбедила себи бесмртност.

Људи умиру када нестане сећање на њих. Код Срба Елси Инглис ће бити увек жива.

ЛИТЕРАТУРА

1. Popović-Filipović S. Elzi Inglis (1864–1917) i Bolnice škotskih žena u Srbiji u Velikom ratu. 1. deo. Srp Arh Celok Lek 2018; OnLine-First: September 5, 2017; (00): 167–167. [DOI: <https://doi.org/10.2298/SARH170704167P>]
2. Popović-Filipović S. Elzi Inglis (1864–1917) i Bolnice škotskih žena u Srbiji u Velikom ratu. 2. deo. Srp Arh Celok Lek 2018; OnLine-First: September 5, 2017; (00): 168–168. [DOI: <https://doi.org/10.2298/SARH170704168P>]
3. Popović-Filipović S. Srbi na Korzici u Velikom ratu. 1. deo. Srp Arh Celok Lek 2018; OnLine-First: September 8, 2017; (00): 169–169. [DOI: <https://doi.org/10.2298/SARH170704169P>]
4. Popović-Filipović S. Srbi na Korzici u Velikom ratu. 2. deo. Srp Arh Celok Lek 2018; OnLine-First: September 8, 2017; (00): 170–170. [DOI: <https://doi.org/10.2298/SARH170704170P>]
5. Popović-Filipović S. Iz postojbine javora. Kanadsko-britanska medicinska i humanitarna pomoć Srbiji u Prvom svetskom ratu. Beograd: Srpsko lekarsko društvo; 2013.
6. Nedok A. Srpski vojni sanitet na početku rata i u velikim bitkama 1914. godine. U: Nedok A, Popović B. Srpski vojni sanitet 1914–1915. godine. Beograd: Uprava za vojno zdravlje Ministarstva odbrane Republike Srbije i Akademija medicinskih nauka Srpskog lekarskog društva; 2010. p. 28–76.
7. British Army Medical Services. Aerial view No 64 British General Hospital Salonica (James Cotter collection, AMS Archives). (Accessed February 25, 2018) Available from: <http://maltaramc.com/imghosps/map64genhospsal.jpg>
8. Britanska rezidencija u Beogradu imenovana po dr Elsi Inglis. (Accessed February 25, 2018) Available from: <https://www.gov.uk/world/organisations/british-embassy-belgrade.sr>
9. Đurić DM. Dr. Elsie Maud Inglis (1864–1917). (Accessed July 2017). Available at: http://www.mfub.bg.ac.rs/global/pdf/instituti/medicinska_fiziologija/istorijat/ODRELSIEINGLISIISTOIME NOMFONU.pdf